

**Бандурка О.М., Юхно О.О., Степанюк Р.Л., Безпалова О.І., Бондаренко О.О.,
Бугайчук К.А., Глобенко Г.І., Даниленко А.В., Лешукова І.В., Романюк В.В., Рось
Г.В., Святокум І.О., Сичов С.О., Фоміна Т.Г.**

**Пропозиції
до проекту Закону України «Про Державне бюро розслідувань України»
(реєстраційний номер 3042 від 01.08.2013)**

Аналіз запропонованого проекту закону дозволяє зробити висновок, що його положення спрямовані на подальше удосконалення системи кримінального судочинства. Разом з цим, документ містить низку недоліків, без усунення яких неможливе досягнення цілей, які ставляться авторами законопроекту.

1. Викликають питання такі принципи діяльності Державного бюро, як прозорість і гласність (стаття 4 «Основні принципи діяльності Державного бюро»). Так, окремі слідчі (розшукові) дії носять негласний характер (глава 21 КПК України) та у ст. 222 КПК України вказано на недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування.

У зв'язку з цим пропонується зазначити, що Державне бюро діє гласно у тій мірі, що не порушує права і свободи людини і громадянина, не суперечить вимогам кримінально-процесуального кодексу, законодавства про державну таємницю.

2. Пропонується у вказаному проекті Закону передбачити участь Державного бюро у правотворчій діяльності.

3. Вважаємо, що структура центрального апарату Державного Бюро повинна визначитися в Законі, а не Головою Державного бюро (ч. 2. ст. 10 Проекту закону), оскільки структура повинна бути єдина та незмінна незалежно від поглядів конкретної особи.

4. Ряд зауважень викликають положення п. 2 ст. 12, який серед повноважень Державного бюро вказує проведення перевірок фінансово-господарської діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з метою виявлення корупційних правопорушень, вчинених особами, зазначеними у статті 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».

По-перше, з положень статті незрозумілими залишаються підстави та процедура призначення подібних перевірок: чи мова йде про проведення зазначених заходів у випадку наявності підозри про скоєння корупційних правопорушень, чи про періодичний контроль.

По-друге, сама доцільність проведення перевірок фінансово-господарської діяльності саме з метою виявлення корупційних правопорушень не є очевидною. На сьогодні в Україні існує система державного фінансового контролю, визначена Законом України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні», повноваження щодо проведення якого покладено на орган державного фінансового контролю України. Положенням про Державну фінансову інспекцію України, затвердженим указом Президента України від 23.04.2011 р. № 499/2011 здійснення державної політики у сфері державного фінансового контролю покладено на названий орган. Ст. 2 Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» покладає на орган державного фінансового контролю України наступні основні завдання: здійснення державного фінансового контролю за використанням і збереженням державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, правильністю визначення потреби в бюджетних коштах та взяттям зобов'язань, ефективним використанням коштів і майна, станом і достовірністю бухгалтерського обліку і фінансової звітності у міністерствах та інших органах виконавчої влади, державних фондах, фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетних установах і суб'єктах господарювання державного сектору економіки, а також на підприємствах, в установах та організаціях, які отримують (отримували у періоді, який перевіряється) кошти з бюджетів усіх рівнів, державних фондів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування або використовують (використовували у періоді, який перевіряється) державне чи комунальне майно, за дотриманням законодавства на всіх стадіях бюджетного процесу щодо державного і місцевих бюджетів, дотриманням законодавства про державні закупівлі, діяльністю суб'єктів господарської діяльності незалежно від форми власності, які не віднесені законодавством до підконтрольних установ, за рішенням суду, винесеним на підставі подання прокурора або слідчого для забезпечення розслідування кримінальної справи.

Враховуючи, що при перевірці фінансово-господарської діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування порушення, що свідчать про

вчинення корупційних дій, можуть бути виявлені саме у перелічених напрямках, має місце необґрунтоване розширення повноважень Державного бюро за рахунок дублювання ним завдань, які складають основу системи державного фінансового контролю. З огляду на це, вважаємо доцільним виключити зазначений пункт з проекту Закону.

5. Недосконаліми є положення статей 14 та 15 проекту Закону. Так, хоча ст. 14 встановлює, що «слідчі та інші працівники Державного бюро під час виконання службових обов'язків мають право в порядку і випадках, передбачених цим Законом, застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю», проект не містить переліку випадків, що є підставою для застосування зазначених заходів. У зв'язку з тим, що застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і вогнепальної зброї пов'язане зі створенням небезпеки для здоров'я і життя, вважаємо за необхідне встановлення вичерпного переліку підстав для їх застосування законодавчо.

6. Пропонуємо за необхідне у ст. 17 проекту Закону конкретизувати – де повинна (чи може бути) отримана професійна освіта – у державних акредитованих вузах чи можливе отримання юридичної освіти в інших державах.

7. Доцільно визначити у проекті Закону, чи будуть працівники Державного бюро носити формений одяг.

8. Пропонується у проекті Закону передбачити норми, які регулювали б порядок притягнення працівника Державного бюро до кримінальної відповідальності, а саме – коли працівнику Державного бюро пред'явлена підозра у вчиненні кримінального правопорушення, то працівник на час проведення розслідування повинен бути відсторонений від посади.

9. У ст. 55 проекту Закону закріпити обов'язок Державного бюро працівникам, які потребують житла, надавати службове житло. У випадку неможливості надання службового житла, надавати компенсацію розходів, що пов'язані з винайманням житла.

10. Доцільним є викладення п. 3.3 прикінцевих та перехідних положень проекту закону у наступній редакції:

«3.3. У Законі України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011, № 40, ст.404)

у пункті д) абзацу другої частини першої статті 4 після слів «цивільного захисту,» доповнити словами «працівники Державного бюро розслідувань України»;

в абзаці другому частини п'ятої статті 5 після слів «органи прокуратури,» доповнити словами «Державне бюро розслідувань України,»

8. Вважаємо доцільним доповнити прикінцеві та перехідні положення проекту закону п. 3.9, виклавши його у наступній редакції

«3.3. У Законі України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» (Відомості Верховної Ради України, 1994, № 11, ст.50)

в абзаці першому частини першої статті 2 після слів «служби безпеки,» доповнити словами «Державного бюро розслідувань України,».

9. В цілому, слід вказати на ряд порушень правил юридичної техніки, допущених при складанні проекту закону, які призводять до ускладнення його тлумачення та застосування. Так, велика частина норм проекту закону має відсилочний характер, посилаючись, передусім, на норми Кримінального процесуального кодексу України (напр., положення ст. 1, 12 тощо проекту закону).

Узагальнюючий висновок: з урахуванням викладеного запропонований проект Закону України «Про Державне бюро розслідувань України» (реєстр. № 3042 від 01.08.2013 року) є таким, що потребує доопрацювання.

**Таблиця
пропозицій та зауважень до проекту Закону України
«Про Державне бюро розслідувань України»**

(реєстраційний номер 3042 від 01.08.2013)

п/п	Редакція статті законопроекту	Запропонована редакція статті законопроекту	Обґрунтування
1.	Стаття 1 проекту Закону: «Державне бюро розслідувань України (далі - Державне бюро) є державним правоохоронним органом, який здійснює досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до його підслідності кримінальним процесуальним законодавством України».	Викласти у такій редакції: Державне бюро розслідувань України (далі - Державне бюро) є державним правоохоронним органом, який здійснює досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до його підслідності Кримінальним процесуальним кодексом України, а також інші види діяльності, віднесені законодавством України до його компетенції.	У статті 2 законопроекту «Завдання Державного бюро» передбачено, що завданням даного органу є також здійснення адміністративного провадження у справах, пов'язаних з корупційними правопорушеннями. Крім цього, зазначено, що на Державне бюро можуть бути покладені й інші завдання, встановлені чинним законодавством України.
2.	Пункт четвертий частини першої статті 2 проекту Закону: «участь у межах своєї компетенції у реалізації державної кримінальної політики, розроблення пропозицій щодо правового регулювання у сфері правоохоронної діяльності»;	Викласти у такій редакції: «участь у межах своєї компетенції у реалізації державної політики у сфері протидії злочинності, розроблення пропозицій щодо правового регулювання правоохоронної діяльності»	
3.	Пункт восьмий частини п'ятої статті 10 проекту Закону: «організовує виконання органами Державного бюро звернень про надання правової допомоги, які надійшли з інших держав;»	Викласти у такій редакції: «організовує виконання органами Державного бюро запитів про надання міжнародної правової допомоги, які надійшли з інших держав;»	Пункт восьмий частини п'ятої даної статті написаний не коректно, тому слід замінити речення наступним «...організовує виконання органами Державного бюро запитів про надання міжнародної правової допомоги, які надійшли з інших держав; ...» згідно положенням глави 43 нового Кримінального процесуального кодексу України.
4.	Частина перша статті 11 проекту Закону: «У Державному бюро для колективного обговорення найважливіших напрямів його діяльності та погодженого вирішення питань, що належать до її повноважень, утворюється	Викласти у такій редакції: «У Державному бюро для колективного обговорення найважливіших напрямів його діяльності та погодженого вирішення питань, що	Частина перша статті 11 викладена з помилкою.

	колегія».	належать до його повноважень, утворюється колегія».	
5.	Пункт п'ятий частини першої статті 12 проекту Закону: «в разі загрози знищення, приховування або втрати предметів, документів чи інформації, які можуть бути використані в розкритті та розслідуванні корупційного правопорушення, що вчиняється особами, зазначених у статті 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» із додержанням визначеного в законодавстві порядку, опечатувати архіви, каси, приміщення (за винятком жилих) чи інші сховища, брати їх під охорону, вилучати предмети і документи;».	Викласти у такій редакції: «в разі загрози знищення, приховування або втрати предметів, документів чи інформації, які можуть бути використані в розкритті та розслідуванні корупційного правопорушення, що вчиняється особами, зазначеними у статті 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», із додержанням визначеного в законодавстві порядку опечатувати архіви, каси, приміщення (за винятком жилих) чи інші сховища, брати їх під охорону, вилучати предмети і документи;».	Пункт п'ятий частини першої статті 12 містить помилку.
6.	Пункт шостий частини першої статті 12 проекту Закону: «виключно начальникам, заступникам начальника слідчих підрозділів органів державного бюро розслідувань, слідчим Державного бюро, крім прав, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України надається право: ... здійснювати інші повноваження, передбачені законами України «Про основи національної безпеки України», «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про організаційно-правові засади боротьби з організованою злочинністю», «Про засади запобігання та протидії корупції», іншими законодавчими актами».	Винести пункт шостий частини першої статті 12 в окрему частину статті та викласти у такій редакції: «Начальники, заступники начальника слідчих підрозділів органів державного бюро розслідувань, слідчі Державного бюро здійснюють інші повноваження, передбачені законами України «Про основи національної безпеки України», «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про організаційно-правові засади боротьби з організованою злочинністю», «Про засади запобігання та протидії корупції», іншими законодавчими актами».	Якщо мова йде про те, що Державне бюро виконує й інші повноваження, передбачені переліченими актами, то незрозумілою є необхідність використання прислівника «виключно» до даного пункту. З огляду на це, з метою уникнення проблем при тлумаченні норм закону, пропонуємо винести п. 6 ст. 12 в окрему частину статті.
7.	Пункт четвертий частини першої статті 12 проекту Закону: «доручати проведення	Виключити	Пункт 4 ч.1 ст. 12 проекту закону передбачає надання Державному бюро права

<p>слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій оперативним підрозділам органів внутрішніх справ, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, органів Державної пенітенціарної служби України, органів Державної прикордонної служби України, органів Державної митної служби України, які спрямовані на попередження та виявлення корупційних правопорушень, що вчиняються особами, зазначених у статті 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».</p>		<p>«доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій оперативним підрозділам органів внутрішніх справ, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, органів Державної пенітенціарної служби України, органів Державної прикордонної служби України, органів Державної митної служби України, які спрямовані на попередження та виявлення корупційних правопорушень, що вчиняються особами, зазначеними у статті 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції». Натомість, ч. 4 ст. 216 Кримінального процесуального кодексу України (у редакції, що вступає в силу з 01.01.2014) до кримінальних правопорушень, підслідних Державному бюро відносить такі, що були вчинені:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) особами, зазначеними у пунктах 1, 2 та 3 частини другої статті 2 Закону України «Про державну службу», Головою Національного банку України, його першим заступником чи заступником, членом Ради національної безпеки і оборони України; 2) суддею чи працівником правоохоронного органу; 3) службовими особами, посади яких згідно із статтею 6 Закону України «Про державну службу» віднесені до посад державної служби підгруп I-1, I-2, I-3, I-4, II-1, II-2, III-1, IV-1; 4) особами, посади
--	--	--

			<p>яких згідно із статтею 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» віднесені до першої та другої категорії посад в органах місцевого самоврядування.</p> <p>Враховуючи, що вказаний перелік вужчий за коло осіб, зазначених у статті 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», мова йде про здійснення процесуально значимих дій стосовно кримінальних правопорушень, не віднесених до підсудності Державного бюро Кримінальним процесуальним кодексом України.</p> <p>Окрім цього, відповідно до ч. 1 ст. 223 Кримінального процесуального кодексу України, слідчі (розшукові) дії є діями, спрямованими на отримання (збирання) доказів або перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні, у зв'язку з чим вказівка на попередження та виявлення корупційних правопорушень є некоректною.</p> <p>З огляду на це, пропонуємо виключити зазначений абзац з проекту закону.</p>
8.	<p>Частина перша та друга статті 14 проекту Закону:</p> <p>«Слідчим та іншим працівникам Державного бюро під час виконання службових обов'язків мають право в порядку і випадках, передбачених цим Законом, застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю, а також зберігати, носити спеціальні засоби і вогнепальну зброю,</p>	<p>Викласти у такій редакції:</p> <p>«Слідчі та інші працівники Державного бюро під час виконання службових обов'язків мають право в порядку і випадках, передбачених цим Законом, застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю, а також зберігати, носити</p>	<p>Частина перша та друга статті 14 викладена з помилками.</p>

	використовувати і застосовувати їх. Перелік посад осіб Державного бюро, яким надається право застосовувати заходи фізичного впливу, зберігати, носити спеціальні засоби і вогнепальну зброю, використовувати і застосовувати їх, визначається Головою Державного бюро».	спеціальні засоби і вогнепальну зброю, використовувати і застосовувати їх. Перелік посадових осіб Державного бюро, яким надається право застосовувати заходи фізичного впливу, зберігати, носити спеціальні засоби і вогнепальну зброю, використовувати і застосовувати їх, визначається Головою Державного бюро».	
9.	Частина третя статті 15 проекту Закону: «У разі неможливості уникнути застосування заходів фізичного впливу, вони повинні не перевищувати рівня, необхідного для виконання покладених на Державне бюро, і мінімізувати можливості завдання шкоди здоров'ю правопорушників та інших осіб».	Викласти у такій редакції: «У разі неможливості уникнути застосування заходів фізичного впливу, вони повинні не перевищувати рівня, необхідного для виконання покладених на Державне бюро обов'язків, і мінімізувати можливе завдання шкоди здоров'ю правопорушників та інших осіб».	У частині третій статті 15 бракує слова, яке має бути за змістом речення, а саме «обов'язків». Також некоректно використовується слово «можливості», яке слід замінити словом «можливе».
10.	Пункт другий частини другої статті 16 проекту Закону: «має судимість»;	Викласти у такій редакції: «має або мала судимість»;	Стаття 89 КК України встановлює строки погашення судимості, з проходженням, який особа буде вважатися такою, що судимостей не має. Через те, що на службу до Державного бюро розслідувань не може вступити особа, яка піддавалася адміністративному стягненню за корупційне правопорушення, аналогічно слідчим не може бути особа, яка раніше притягалась до кримінальної відповідальності, хоча і має погашену судимість.
11.	Частина четверта статті 34 проекту Закону: «У разі виникнення під час проходження служби відносин безпосередньої підпорядкованості між близькими особами, або якщо під час проходження	Викласти у такій редакції: «У разі виникнення під час проходження служби відносин безпосередньої підпорядкованості між близькими особами, або	Частина четверта даної статті викладена не коректно, тому слід речення «...вжити у п'ятнадцятиденний строк заходи для усунення таких обставин» замінити наступним

	<p>служби слідчі, підпорядковані один одному, стали близькими особами, вони зобов'язані невідкладно повідомити про це керівника та самостійно вжити у п'ятнадцятиденний строк заходи для усунення таких обставин. Якщо в зазначений строк ці обставини добровільно не усунуто, такі особи у місячний строк підлягають переведенню на інші вакантні посади, що виключає їх безпосереднє підпорядкування одна одній».</p>	<p>якщо під час проходження служби слідчі, підпорядковані один одному, стали близькими особами, вони зобов'язані невідкладно повідомити про це керівника та самостійно вжити у п'ятнадцятиденний строк заходи для переведення на інші вакантні посади, що виключає їх безпосереднє підпорядкування одна одній. Якщо в зазначений строк ці обставини добровільно не усунуто, такі особи у місячний строк підлягають переведенню на інші вакантні посади, що виключає їх безпосереднє підпорядкування одна одній».</p>	<p>«...вжити у п'ятнадцятиденний строк заходи для переведення на інші вакантні посади, що виключає їх безпосереднє підпорядкування одна одній». Згідно положенням частини першої статті 9 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», в якій вказано, що «Особа, зазначена у підпунктах «а», «в-ж» пункту першого та підпункті «а» пункту другого частини першої статті 4 проекту Закону, не можуть мати у безпосередньому підпорядкуванні близьких їм осіб або бути безпосередньо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам».</p>
12.	<p>Пункт третій частини першої статті 39 проекту Закону: «доступ до необхідної для виконання посадових обов'язків інформації;»</p>	<p>Викласти у такій редакції: «виробувати та отримувати від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб документи та відомості».</p>	<p>Запропонована редакція конкретизує права слідчого та відповідає вимогам статті 93 Кримінального процесуального кодексу України щодо повноважень сторони обвинувачення під час збирання доказів.</p>
13.	<p>Частина друга та третя статті 41 проекту Закону: «Доручення керівників органу Державного бюро, надані в межах їх повноважень, є обов'язковими до виконання підлеглими слідчими. У разі виникнення сумніву щодо законності наданого керівником доручення слідчий має право вимагати письмового підтвердження цього доручення, після отримання якого зобов'язаний його виконати. У такому разі слідчий звільняється від відповідальності, якщо доручення буде визнане незаконним у встановленому порядку, крім випадків</p>	<p>Викласти у такій редакції: «Письмові доручення керівників органу Державного бюро, надані в межах їх повноважень, є обов'язковими до виконання підлеглими слідчими. У разі виникнення сумніву щодо законності наданого керівником доручення слідчий має право письмово викласти свої заперечення, при цьому він не звільняється від виконання вказаного доручення. Слідчий звільняється від відповідальності, якщо</p>	<p>Запропонована редакція відповідає положенню пункту 3 частини другої статті 39 КПК України щодо повноважень керівника органу досудового розслідування.</p>

	виконання явно злочинного наказу».	доручення буде визнане незаконним у встановленому порядку, крім випадків виконання явно злочинного наказу».	
14.	Частина перша статті 42 проекту Закону: «Слідчий повинен неупереджено виконувати свої службові обов'язки незалежно від партійної належності та особистих політичних переконань».	Викласти у такій редакції: «При виконанні службових обов'язків слідчий незалежний від впливу політичних, громадських об'єднань і не може бути у їх складі».	Положення частини першої статті 42 проекту Закону суперечить частини другої статті 5 цього проекту, де визначено, що «...Діяльність політичних партій та інших об'єднань громадян в Державному бюро забороняється». Тому посилання на те, що слідчий повинен виконувати обов'язки незалежно від партійної належності є некоректним.
15.	Назва статті 43 проекту Закону: «Захист права доступу до служби у Державному бюро та прав слідчого», та пункт перший частини першої вказаної статті: «особи, які претендують на зайняття посад у Державному бюро та бажають взяти участь у конкурсі на зайняття вакантних посад; кандидати на посади у Державному бюро, які взяли участь у конкурсі на зайняття вакантних посад; слідчі; особи, звільнені з посад у Державному бюро».	Викласти у такій редакції: «Захист права доступу до служби у Державному бюро та прав слідчого або іншого працівника Державного бюро», «особи, які претендують на зайняття посад у Державному бюро та бажають взяти участь у конкурсі на зайняття вакантних посад; кандидати на посади у Державному бюро, які взяли участь у конкурсі на зайняття вакантних посад; слідчі; особи, звільнені з посад у Державному бюро, інші працівники Державного бюро».	У законопроекті, зокрема у розділі VI «Припинення служби у державному бюро», зазначається лише про такого працівника Державного бюро як слідчий, хоча відповідно до цього ж проекту Закону, зокрема у статті 7 йде мова і про інших працівників Державного бюро розслідувань.
16.	Стаття 44 проекту Закону: Підставами припинення служби у Державному бюро є: втрата права на службу у Державному бюро або його обмеження; закінчення строку призначення; ініціатива слідчого; ініціатива суб'єкта призначення; настання обставин, що склалися незалежно від волі сторін; незгода слідчого на	Викласти у такій редакції: Підставами припинення служби у Державному бюро є: втрата права на службу у Державному бюро або його обмеження; закінчення строку призначення; ініціатива слідчого або іншого працівника Державного бюро; перехід слідчого або іншого працівника Державного бюро на	Стаття 36 Кодексу законів про працю України «Підстави припинення трудового договору» регламентує, що підставами припинення трудового договору є: 5) переведення працівника, за його згодою, на інше підприємство, в установу, організацію або перехід на виборну посаду; 7) набрання законної сили вироком суду, яким працівника

	<p>проходження служби у Державному бюро у разі зміни її істотних умов; досягнення слідчим шістдесятип'ятирічного віку; визнання слідчого безвісно відсутнім або оголошення його померлим згідно з рішенням суду, що набрало законної сили; смерть слідчого.</p> <p>Служба у Державному бюро припиняється також з інших підстав, передбачених законом.</p>	<p>виборну посаду; ініціатива суб'єкта призначення; настання обставин, що склалися незалежно від воли сторін; незгода слідчого або іншого працівника Державного бюро на проходження служби у Державному бюро у разі зміни її істотних умов; досягнення слідчим шістдесяти п'ятирічного віку; набрання законної сили обвинувального вироку суду, яким засуджено слідчого або іншого працівника Державного бюро; набрання законної сили судовим рішенням, відповідно до якого працівника притягнуто до відповідальності за корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».</p>	<p>засуджено (крім випадків звільнення від відбування покарання з випробуванням) до позбавлення волі або до іншого покарання, яке виключає можливість продовження даної роботи;</p> <p>7-1) набрання законної сили судовим рішенням, відповідно до якого працівника притягнуто до відповідальності за корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».</p>
17.	<p>Назва статті 45 проекту Закону: «Припинення служби у Державному бюро у разі втрати слідчим права на службу у Державному бюро або його обмеження»</p>	<p>Викласти у такій редакції: «Припинення служби у Державному бюро у разі втрати слідчим або іншим працівником Державного бюро права на службу у Державному бюро або його обмеження»</p>	<p>У законопроекті, зокрема у розділі VI «Припинення служби у державному бюро», зазначається лише про такого працівника Державного бюро як слідчий, хоча відповідно до цього ж проекту Закону, зокрема у статті 7 йде мова і про інших працівників Державного бюро розслідувань.</p>
18.	<p>Частина друга та третя статті 46 проекту Закону: «Слідчий, призначений на посаду служби у Державному бюро на період заміщення тимчасово відсутнього слідчого, за яким зберігалася посада служби у Державному бюро, звільняється з посади в останній робочий день перед днем виходу на службу тимчасово відсутнього слідчого.</p> <p>У такому разі</p>	<p>Викласти у такій редакції: «Слідчий або інший працівник Державного бюро, призначений на посаду служби у Державному бюро на період заміщення тимчасово відсутнього слідчого або іншого працівника Державного бюро, за яким зберігалася посада служби у Державному бюро, звільняється з</p>	<p>У законопроекті, зокрема у розділі VI «Припинення служби у державному бюро», зазначається лише про такого працівника Державного бюро як слідчий, хоча відповідно до цього ж проекту Закону, зокрема у статті 7 йде мова і про інших працівників Державного бюро розслідувань.</p>

	<p>тимчасово відсутній слідчий зобов'язаний письмово повідомити керівника органу Державному бюро не пізніше ніж за сім робочих днів про свій вихід на службу».</p>	<p>посади в останній робочий день перед днем виходу на службу тимчасово відсутнього слідчого або іншого працівника.</p> <p>У такому разі тимчасово відсутній слідчий або інший працівник Державного бюро зобов'язаний письмово повідомити керівника органу Державному бюро не пізніше ніж за сім робочих днів про свій вихід на службу».</p>	
19.	<p>Назва статті 47 проекту Закону: «Припинення служби у Державному бюро за ініціативою слідчого».</p>	<p>Викласти у такій якій редакції: «Припинення служби у Державному бюро за ініціативою слідчого або іншого працівника Державного бюро».</p>	<p>У законопроекті, зокрема у розділі VI «Припинення служби у державному бюро», зазначається лише про такого працівника Державного бюро як слідчий, хоча відповідно до цього ж проекту Закону, зокрема у статті 7 йде мова і про інших працівників Державного бюро розслідувань.</p>